

Život je jen náhoda

R 25

Jaroslav Ježek / Jiří Voskovec, Jan Werich

Proč že se mi ka-ždou noc o tom jen zdá, o tom jen zdá, jak
Proč že se mi ka-ždou noc o tom jen zdá, že ta hvě - zda mi

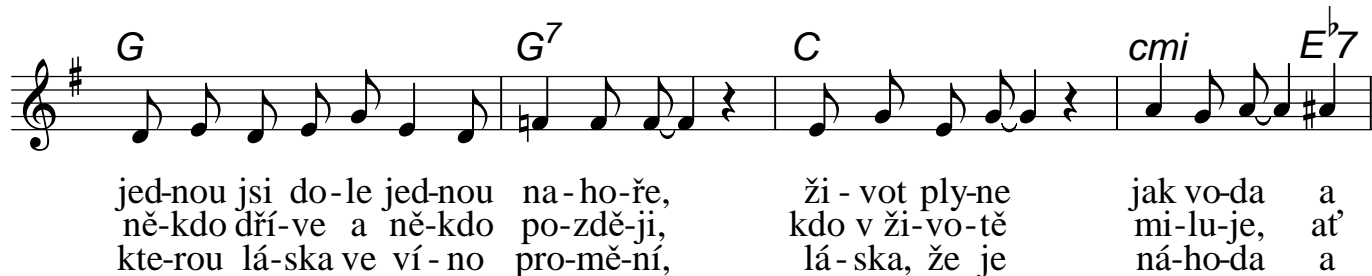
v mém ži-vo-tě vy - šla má tak šťast-ná a krá-sná hvě-zda?
dá to ště-stí, o němž se mi ve snu ne - zdá.

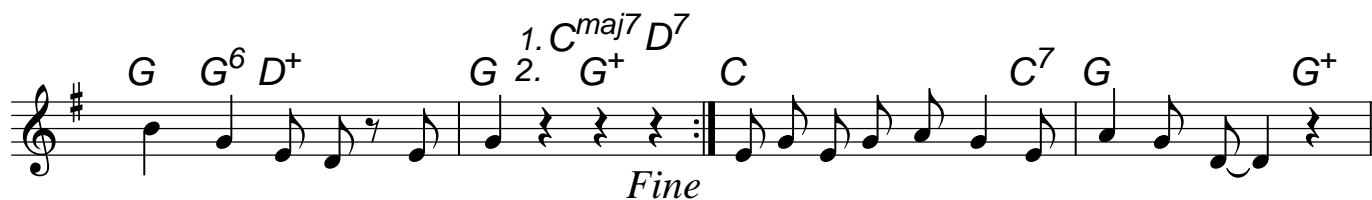
Zdá-ní kla-me, mi-mo to ka-ždý sen, kte-rý v no-ci mí -

vá-me, za-že-ne pří-ští den. Ži - vot je jen ná - ho - da,
Ka-ždý k mo - ři do - plu - je,
že je ži - vot jak vo - da,

jed-nou jsi do-le jed-nou na-ho-ře, ži - vot ply-ne jak vo-da a
ně-kdo dří-ve a ně-kdo po-zdě-ji, kdo v ži-vo-tě mi-lu-je, ať
kte-rou lá-ska ve ví-no pro-mě-ní, lá-ska, že je ná-ho-da a

smrt je ja-ko mo - ře. Až u-vi-dí v ži-vo-tě zá-zra-ky,

ne - ztrá-cí na - dě - ji. Až u-vi-dí v ži-vo-tě zá-zra-ky, pak po-ro-zu - mí,

kte-ré je-nom lá-ska u - mí, zla-té ry-by vy-le-tí nad mra-ky, pak po-ro-zu - mí,

D. al Fine